

nūud liggi poolteist sadda rubla Kohtus; agga Truto hoidis piisut uhkusse pole, ja Hans ei olleks se suggust mitte himmustanud minniaks. Ewa ei feelnud Jani nou mitte, sest Liso olli ka temma melest wāgga armas, ja Ewa arwas, et se ei olle hea nisuggust iggatsemist feelda, kui waggad lapsed teine teist armastawad. Ante kohto polest lubba, et Liso wots omma wōðrmindri poiale naeseks sada, ja pārrast Jūrri pāwa ollid pūlmad Killari rahwa wiſi járrel weikessed; ja kūlla rahwas omma wiſi járrel naersid sest faua. Agga Jaan ja Liso jáiwad ifka wannematte leiba, ja ollid ifka waggad lapsed.

Meljandama aastaga forjas Hans jālle samina paljo rahha wālja panna, kui temmal Rihho perres olli olnud, et temma kūl toitis ja fatis omniaſt käest suurt verret, ja wabbatiffo, ja üksteistkümmend waest last. Murret ja waewa sai temma paljo kanda, agga et temma fatis Jumimalat, siis joudis temma ka keik årrakanda Selle pārrast, kes sedda olli temma peāle pannud. Mitmed ollid temma läbbi sanud suurt heat kūl ihho, kūl hinge polest; nūud seāti tedda weel feige wallale issaks, ja ses seisusses olli temma nisuggune, et temma wāart on moistlikko rahwale mārgiks panna.
